

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG:

BUDAPEST, IV. HÍMZŐ-UTCA 1. SZ.
KÉZIRATOKAT VISSZA NEM KÜLDÜNK.
CSAK BÉRMÉNYES LEVELEKET FOGADUNK EL.

KIADÓ-HIVATAL:

BUDAPEST, IV. HÍMZŐ-UTCA 1. SZ.
HÍRDETÉSEK ÉS NYILTÉRBE
VALÓ KÖZLEMÉNYEK FELTÉTEL ÉS ÁRSZÁMÁVAL.

Magyarország polgáraihoz.

Magyarország!
Polgártársak!
Az országgyűlés vége felé közeledik.
Nemsokára ismét hivatva lesz a nemzet,
hogy választói szavazatát mérlegbe vetve,
döntson sorsa felett.

harcz tünetei; feltűri fejét minden oldal-
ról a szabadelvű haladás elleni törekvés,
egészségtelen szenvedélyek bomlányosítják el
a nemzet közszellemét; a hatalomszóra gé-
piesen döntő többség uralma alatt súlyedő
a parlament tekintélye; és mindinkább ter-
jed a nemzetben, a végzetlen állapotból
fakadt esztendő és közöny.

Polgártársak!
Az országgyűlési függetlenségi párt rend-
letlenül el van határozva, ezen, nemzeti lé-
tünk életgyökereiben fenyegető politikai
rendszer ellen, tovább is lankadatlanul küz-
deni.

El, annyival inkább, mert hazánk állapota,
azokat is, kik az ország megerősödését az
1867. évi közjogi alapon lehetővé tették,
lehetőleg meggyőzhetjük, hogy az, ezen alapon,
lehetetlen; mert ezen alap vaskövetkezete-
séggel termi meg keserű gyümölcseit.

Az országgyűlési függetlenségi párt, hazánk
e helyzetében, köteletségének ismeri, ismé-
telten fölemelni szavát, ismételten hivatkozni
azon lapelvekre, melyek küzdelmében ve-
zérlik és rá mutatva arra, hogy bajaink fő-
ok, hazánk önállóságának hiányában fekszik:
figyelmeztetni, hogy minden, a mi a figyel-
melről elterelhetné, veszélyes s a jelenlegi
politikai rendszer fenntartását mozdítja el.

Köteletségének ismeri egyzersmind, egyes
fontosabb kérdésekre nézve, közelebbről meg-
jelölni álláspontját.

A magasztos czél, melyért küzdünk, a ve-
zérelv, mely zászlónk jelszava:
hogy Magyarország legyen önálló, független
magyar állam, mely minden idegen beavat-
kozástól menten intézze minden ügyeit; mely
teljes önállósággal bírjon, a polgári közigaz-
gatáson kívül, a hadügy, pénzügy, nemzet-
közi viszonyok és közgazdaság minden
ügyében.

Ez alapon ragaszkodunk ahhoz, hogy leg-
yen hazánknak saját hadserege.

Ragaszkodunk azon alapelveinkhöz, hogy
intézményeink az egyenlő jogok és kötele-
ségekre épüljenek, a szabadság és valódi
szabadelvű haladás szellemében, a nemzet
szellemének s anyagi jólétének követelményeinek
megfelelően fejlesszünk.

Kívánjuk, hogy legyen hazánk nemzetisé-
gei közt, a művelődésben való szabad ve-
rseny, alkotmány és polgári jogok terén teljes
jogegyenlőség, de követeljük egyzersmind
annak fenntartását, mi ezredéves multunk
vívóanyaként, Magyarország, magyar állami-
ságának követelménye.

Ragaszkodunk ahhoz, hogy a magyar ál-
lam jogos követelményei érvényesíthessenek,
a magyar birodalom horvát-szlavonországi
részeivel szemben.

És midőn ezuttal is határozottan kárho-
zatjuk a jelen kormányzati rendszer azon
magatartását s eljárását, mely a magyar bi-
rodalom e részeinek jelenlegi állapotára ve-
zetett: kijelentjük egyzersmind, hogy a társ-
országokkal való viszony javulásának is, ál-

lami önállóságunkban látjuk fő biztosítékát;
kijelentjük, hogy hajlandók vagyunk velök,
a közös történelmünkben gyökerező testvéries
viszonyt fenntartani s ápolni, de semmi-
esetre sem engedhetjük, hogy Fiuménak az
anyaországához tartozása kérdés tárgyává te-
tessék.

Kijelentjük továbbá, hogy a mennyiben
a horvát-szlavon részek, Magyarország annyi
áldozata daczára, tovább is kockázatának
maguktartása által, hazánk érdekeit és a test-
véri köznyújtásra tovább is gyűlölet volna
a válasz: követelni fogjuk a velök fennálló ki-
egyezésnek oly megváltoztatását, hogy a ma-
gyar állam érdekei biztosítva legyenek.

Közgazgatásunkra nézve, ragaszkodunk
ahhoz, hogy az önkormányzati alapon nyu-
godjék és bírja szervezetében, helyes műkö-
dés mellett, az egyéni és polgári szabadság
biztosítékait.

Kívánjuk, hogy a vallásszabadság akként
valósuljon, hogy az állam létfeltételeibe ne
ütközök és hogy a szabad vallások hívei
kellőleg szervezzenek.

Pénzügyi téren, törekvünk a terhek eny-
hítésére.

Előttünk áll ugyan a szomorú tény, hogy
a jelen politikai rendszer egyrészt terhes
kötelezettségeket teremtett, másrésztől kime-
rít a nemzeti vagyon minden forrását, de
ezek daczára is tetemes enyhülést hoz, ha
hazánk elnyeri önállása kelleit, s ezzel
lehetővé teszi a közvetett adóknak saját érde-
künkben való kihasználását.

Midőn tehát erre törekvünk, törekvésünk
egyzersmind az, hogy mellőztetvén a kinc-
stári érdek egyoldalú előtérbe állítása, a köz-
gazdasági helyzet javítása tegye könnyebben
elviselhetőkké a terheket s a behajtásnál,
zaklatás és visszaélésektől lehetőleg óvas-
sék meg az adózó.

Igazságszolgáltatásunk kellő szervezését és
rendezését elsősorú feladatnak ismerjük és
követeljük különösen, hogy a mai közjogi
alapot és politikai rendszert helytelen ve-
delmen részesítő büntetőtörvénykönyv reví-
dáltassék és mielőbb szervezessék, az es-
küdtészi intézmény alapján, a bünvádi el-
járás.

Közgazdaságunk felvirágzásának szintén
első s elengedhetlen feltétele, a gazdasági ön-
állás.

Ipar, kereskedés és mezőgazdaság egyaránt
megkövetelik, hogy legyen külön vámtérlet-
tünk, hogy legyen önálló, egészséges hitel-
szervezetünk, önálló jegybankunk és hogy
nemzetközi viszonyainkban saját képviselőink
gondozzák saját érdekeinket.

Midőn ezekre törekvünk, ragaszkodunk
egyzersmind e téren egyebekben is az
1848-ik évi vívmányaihoz s az akkor diadalra
jutott elvek alapján való további fejlődéshez.

Az ősiség előlérése által érvényre jutott
szabad rendelkezési elv, a szabad munka és
szabad föld, az üdvös haladás biztosítékai.

Elismerjük azonban, hogy nincs ezekkel
ellentétben az ipar kellő szervezése és kíván-

juk a társulás kötelező voltát s az iparüzésre
való képességet; valamint elismerjük s kíván-
juk, hogy a föld kényeszer-eladásánál, bizto-
sítottassék az emberiség követelménye.

Ezek azon alapelvek, melyek bennünket
vezetnek.

Ezekben igyekeztünk, egyes kérdésekre
nézve, álláspontunkat közelebbről is megje-
lőlni.

Van azonban még egy kérdés, melyről ez
alkalommal nyilatkozniunk kell.

E kérdés a kedélyeket izgalomban tartja és
megoldást követel.

Ez: a zsidóság kérdése.

Tagadhataln, hogy ez oly kérdés, mely a
történelem tanuságaként, nemcsak létezett
minden korban, hanem időre időre, az adott
viszonyok szerint, el is mérgesedett.

Tagadhataln, hogy gazdasági helyzetünk
sanyaru volta, a zsidóság egyoldalú fejlődése,
egy részének, a kor és nemzeti szellemhez
simulni vonakodó irányzata, másrésztől, hogy
mindenkor alkalmazkodni igyekezik a létező
hatalomhoz: alkalmasak voltak anyagot nyu-
jtani ahhoz, hogy e kérdés nálunk is elmérge-
sedjék.

De hogy ez oly alakban lépett fel, mint ta-
pasztaltuk: annak főoka szintén azon politi-
kai rendszerben fekszik, mely a függő és szo-
morú gazdasági helyzetet s a hatalom mes-
terkelt fenntartását eredményezte s a mely
elmulasztotta a hazai zsidóság rendezetlen
helyzetét tisztázni, a zsidókérdésnek az
emancipáció után, megoldatlanul maradt
részeit megoldani.

Eros meggyőződésünk, hogy ezen kérdés-
ből felmerült bajoknak is, első és főorvos-
szere, Magyarország állami és közgazdasági
önállásának helyreállítása.

Addig is azonban, míg ez bekövetkezik,
sürgősen szükséges, ek tartjuk, hogy részben
az 1849-iki nemzetgyűlés által e tárgyban
tett kijelentések nyomán haladva, részint a
környező államokban azóta beállott viszonyok
figyelembe véve, a következő intézkedések
tétessenek:

1. Minthogy a zsidóságnak, mint vallásfe-
lekezetenek helyzete, maig sincs azon színvo-
nalon, melyen egyenlővé tételhető volna a többi
felekezetekkel: szövitassék fel a hazai zsidó-
ság, hogy nyilatkoztassa ki kellő határozott-
sággal hitvallásait, reformálja s esetleg szűn-
tessék meg a korunkat s a jelen társadalom-
mal össze nem férő szokásait és ezek eszkö-
zét végezt tartson országos zsinatot. Lépjön,
most már egyenlő polgári s politikai jogok
talaján, az 1846-ik évi zsidó nagygyűlés nyo-
madokaiba és törekedjék a magyar nemzetvel
egyenlő történelmi s közkereseti alapra he-
lyezkedni.

2. Szerveze a zsidóság, a kor jogos kívá-
nalmainak megfelelőleg egyházat és hitköz-
segeit s az utóbbiakat egyzersmind tekintet-
tel az anyakönyvek helyes vezetésének igényeire.

3. Rendezze és fejlessze kebelében a köz-
oktatást, a rabbi-képzéstől kezdve, az okta-
tást a könnyű verű, deli Tristán herceg olyankor
látogassa meg az orvost, a mikor ez fiatal neje pa-
naszait hallgatja. A mint az inas bejelenti a herceget,
az orvos távozásra kéri nejét, a szép Melisandát,
a ki azonban ott marad a szobában s találkozik a
főúrral. A vigjátéknak ez a jelenete fölöttébb mu-
latságos s a Kisfaludy-társaság ülésén is nagy de-
rűltséget keltett. Mutatóul ezt választottuk ki a be-
mutatót részek közül, mert megérthetjük belőle az
orvos szeretlen féltékenységet s boldogító elveit,
melyekkel szégyen nejét halálra kínozza.

Az orvos megparancsolja inasának, mondja az
el fogadást kérő hercegnek, hogy ő nincs itthon.
Csakhogy megkésért a ravaszgával, mert a her-
ceg nagy ijedelmére belép s kiféjlik közöttük a kö-
vetkező csinos jelenet:

Tristán. Nos, doktor ur, így várakoztat engem?
Percival (magában). Nincs kibuvó lyuk, nincs mód, mely kirant!
Nincs Tristán herceg és nőm, Melisand!
Melisand (kezét nyújt). Tristán.
Ki hitte volna oly ny gyűlölről,
Mint Percival, hogy valaha megmésztül,
Valóban ön részese a világot!
Es Hymen édenbe lopva hágó!
Mikor nésül?
Percival. Nem regen.
Melisand. Most egy éve.
Tristán. Egy éve? lehetetlen! ugy-e téved?
Ma nésül, hisz még tegnap van, ki hall,
Magát előttünk nöteleznek vallá.
Melisand. Az vallá?
Percival. Tréfa volt csak!
Tristán. Késhít szerint a doktor agglagény,
S ő az által kincset rejteke zárván,
Ugy azt, mint a mésebeli sárkány.
Melisand (magában). Percival (magában).
Hogy nézi, — hál! miként arczába melyed!
Mint falja szemé szépséget mölön:
Rabló! e báj az en tulajdonom!
Elvezni azt nincs senkiuek joga!
Tristán (félig sugva). Oh, bár lehetnék e kincs bajnok!

Magyarország polgáraihoz.
Magyarország!
Polgártársak!

Magyarország!
Polgártársak!

Magyarország!
Polgártársak!

Magyarország!
Polgártársak!

Magyarország!
Polgártársak!

Magyarország!
Polgártársak!

Magyarország!
Polgártársak!

Magyarország!
Polgártársak!

Magyarország!
Polgártársak!

Magyarország!
Polgártársak!

Magyarország!
Polgártársak!

Magyarország!
Polgártársak!

Magyarország!
Polgártársak!

Magyarország!
Polgártársak!

Magyarország!
Polgártársak!

Magyarország!
Polgártársak!

Magyarország!
Polgártársak!

Magyarország!
Polgártársak!

Magyarország!
Polgártársak!

A Kisfaludy-társaságból.

Tomított padok és padokozók előtt mutatták be
na is legújabb műveiket a Kisfaludy-társaság tag-
jai. Megszokták már, hogy e kiváló egyesületünk
üléseit szavallatokat a főváros nyílt helyein,
de ma már annyian gyűltek az akadémia kister-
mébe, hogy ülőhelyet nyargessék nem kaphattak.
Némelyek az előszobában húzódtak meg, mások
a padokozókban szorongtak, sokan pedig el is távoztak
az ülés előtt. Ez a hónapról-hónapra fokozódó ér-
deklődés kötelezősége teszi a Kisfaludy-társasá-
gunk, hogy olyan teret fordítsanak, melyben
vendégei mind elerhetnek. Már tavaly is rámutat-
tuk ennek a szükségére, de akkor azt hallottuk,
hogy az akadémianak nincsen nagyobb terme,
a Kisfaludy-társaság pedig nem akar megválni a tu-
dós társaságtól, mely csupa zivességből oszta meg
vele hallgatókat. Tehát a tulságha hajtott tekerés
okozza, hogy az irodalom iránt érdeklődő
közönség nagyrésze kizorul a Kisfaludy-társaság
üléseiről. Tartunk tőle, hogy ennek a zsigoriságnak
az lesz a következzése, hogy lassankint megszappan
az azüvöndes érdeklődés, melyet maga a tisztelt társ-
aság költött fel, de folytonos orogbedésével szá-
molni nem akar. A társaság fölölvasó ülései öt óra-
kor kezdődnek rendszeren, de már négy óra után
özönlik termébe a közönség, mert tapasztalásból
tudja, hogy fél órával utóbb már késő nem végre.
Végre majd csak odáig jutunk, hogy a ki az öt órakor kez-
dő ülés élveztetőiből részt öhöl, már két órával
előbb lesz kenetlen elzáródóknál az akadémia-
ba. De mivel erre nem mindenkin van kedve és ideje,
a társaság egyszer csak azon veszi észre magát,
hogy üléséről elmarad a közönség. S ez kétszeres
baj lenne, mert bizony az öt tisztelt tagjai nem szol-
gálnának soha akkora hallgatóság, mely előtt ér-
deletes lenne fölölvasásokat tartani.

— január 30.
Tomított padok és padokozók előtt mutatták be
na is legújabb műveiket a Kisfaludy-társaság tag-
jai. Megszokták már, hogy e kiváló egyesületünk
üléseit szavallatokat a főváros nyílt helyein,
de ma már annyian gyűltek az akadémia kister-
mébe, hogy ülőhelyet nyargessék nem kaphattak.
Némelyek az előszobában húzódtak meg, mások
a padokozókban szorongtak, sokan pedig el is távoztak
az ülés előtt. Ez a hónapról-hónapra fokozódó ér-
deklődés kötelezősége teszi a Kisfaludy-társasá-
gunk, hogy olyan teret fordítsanak, melyben
vendégei mind elerhetnek. Már tavaly is rámutat-
tuk ennek a szükségére, de akkor azt hallottuk,
hogy az akadémianak nincsen nagyobb terme,
a Kisfaludy-társaság pedig nem akar megválni a tu-
dós társaságtól, mely csupa zivességből oszta meg
vele hallgatókat. Tehát a tulságha hajtott tekerés
okozza, hogy az irodalom iránt érdeklődő
közönség nagyrésze kizorul a Kisfaludy-társaság
üléseiről. Tartunk tőle, hogy ennek a zsigoriságnak
az lesz a következzése, hogy lassankint megszappan
az azüvöndes érdeklődés, melyet maga a tisztelt társ-
aság költött fel, de folytonos orogbedésével szá-
molni nem akar. A társaság fölölvasó ülései öt óra-
kor kezdődnek rendszeren, de már négy óra után
özönlik termébe a közönség, mert tapasztalásból
tudja, hogy fél órával utóbb már késő nem végre.
Végre majd csak odáig jutunk, hogy a ki az öt órakor kez-
dő ülés élveztetőiből részt öhöl, már két órával
előbb lesz kenetlen elzáródóknál az akadémia-
ba. De mivel erre nem mindenkin van kedve és ideje,
a társaság egyszer csak azon veszi észre magát,
hogy üléséről elmarad a közönség. S ez kétszeres
baj lenne, mert bizony az öt tisztelt tagjai nem szol-
gálnának soha akkora hallgatóság, mely előtt ér-
deletes lenne fölölvasásokat tartani.

De mig e láz emészt, e láng lobog,
Szabad leget, levegőt adjatok,
Én észező fog magát, utat neki,
Ego haragját hadd lobogja ki!
Oh, néma örök hantalan magány!
Szerelmem szíven álmád kívánja.
Hozzát igyekszem, itt pihentem
Szerelmeitől felkötöttség szíven.
S ha álmadozva nyúl lev napon
E nyögös érzést el nem altatom:
Fölözöm hát, ha jó a fergeget;
Jászte! vihart, villámot kergetek.
Szaklírni hágoz szaklára vele,
Hurokba, mig szét nem torik bele,
Kö eleken, szívtomáskokon
Szél, zapor, éj kút hűve vonzalom.
Él a szél, zapor kólt s az éj
El fog letenni, zajgó szenvedél,
Vagy legalább, mire s véli kihal:
Elszendülsz, te meg nagyobb vihart!

A költő fogatkozás hangjának rohantuk föl,
míve nem keltett olyan hatást, a minőre számot
tarthatott. Annál zajosabb, szinte demonstratív ta-
posokkal tündélt ki a hallgatóság ifj. Abrányi Kornél,
és sokat dolgozó s sokoldalú ironikát, ki "A félté-
keny orvos" című verses vigjátékának mutatta be
nchány jelenetét. Nagy figyelemmel hallgatót föl-
olvasását azzal a szerény vallomással kezdte az
költő, hogy e darabja évekkal ezelőtt a Teley-
díjért versenyzett, mint "Dr. Percival". A bírálók
mellónak nyilvánították a jutalomra, de csak az
ugyevezett szégyen-paragrafus alkalmazásával s
egyuttal megjelölték a darab hiányait is. Abrányi
megfogadta a bírálók jó tanácsait s művét új for-
mába öntötte. A mennyire a fölölvasott részletek-
ből láttuk — s ebben a közönség nagy tetszése is
melléltünk tanusodik — az átoldozás révén igen
hatásos darabbá vált a "Dr. Percival", mely a nagy
kurában még megbélyegzett nevével elvetette s föl-
vetette "A féltékeny orvos" biztatóbb címét. Ez
a dr. Percival rajongó materialista s nejét, a
ki leánykorában gyilkos betegségből gyógyított,
imádott elveit akarja szoktatni. A szégyen fiat-
alasszonyt elzárja a világtól, előtte érthetetlen
könyvek olvasására kényszeríti s maga is az-
zál szórakoztatja, hogy folyvást ilyen könyvekben
lapozgat. A nőnek persze terhe van ez a kel-
letlen mulatság s keservesen panaszodik e miatt.
Helyzetét nagyon megnehezíti férjének módtalan
féltékenysége, ki barátait és ismerőseit előtt eltagadja
nős voltát, csakhogy távol tartsa házától a látogató-
kat. Legföllebb csak egy-egy beteg téved hozzá, de
neje meg azokat sem látthatja, a kik orvosságért já-
rulnak férjéhez. A véletlen azonban úgy akarja,

Nyilvánvaló tehát, hogy segíteni kell a bajon mi-
nél hamarabb, akár egy, hogy jegetyek osszanak
szét az ülések előtt, vagy más, ezekre közelebbi módon.

... Repülj ki sziv, tél rabja, légy szabad!
A szerelmem leszi szárnyadat;
Te nem vidulsz, mig elzár a kalit,
Csak ha tevesz ajlot szabadba nyit.
Csak boldog, ha szeret, magát szobába
Zarja s szerelmeit versé kalajára;
Má éjöl ébred és eseng a holdhoz,
Mely köztét szerelmeit s kót vagy oldoz;
Még másabb tóra száll, mely túsza, mely
S csöndé, miképen bonn' a szavvedély;
Se víz, se hold, se vers nem kell nekem,
Szerelmem', csak ha elmul, verseltem,

Perival. Mit szolt?
Tristán. Azt mondok: bün elásni kincset,
A hodónak hordani bilincset:
S ki a vilg dicsére van születte,
Bün elatenni ily sivár üregbe.
Percival. Ez bök, üres bök, förtök szokása!
De hagyja el, mert nőmnek nincs hatása.
Tristán. Nem bök, igazság, — nézzem tükörébe!
Percival. Ily igazság már sok lejt tőre be.
Tristán. S ön asszonyom, mindehhez szót se szól!
Percival. Hogy jobb hallgati erre, tudja jól.
Tristán. Hallgatni s meghallgatni, ugy-e bár?
Percival. De herceg, az idő már délre jár
Nekem nos dolgom is van, — megbocsásson.
De az önteség már roz szokásom.
Tristán. Öszinteség és orvos! — volt eset?
Hogy ez a kettő már egytűvé esett?
De hagyja dolga van, vegzeze, tessék,
En tisztelem mind, a mi kölelések.
Percival. Nincs sürgös dolgom, azt jelzem csak ezzel
Hogy non ilyenkor öltözködni kezd el.
Tristán. Mily ellentmondás! kinek öltöz
Ki a világtól így elkötözök?
S kit kötelez oly távny egy pontja,
A ki magát a törvényt is jertöjtja.
Percival (magában). Csordultig van már a pohár telt!
Tristán. Ah asszonyom! — kegyed nem képzeli,
Mily búvós érzés jászk én velem,
Ha szép nő öltözetét képelem!
Ha látom, keccsel néz meg haldotta fűrti,
A melyben a gyönyörök éje fűrdi.
Percival (belevág). Nagy a chignon, dupe, haluzás lakoz.
Mely migrant, borbajt, s hajhullás okoz.
Tristán. Ha látom fűzni karsu derekát,
Szívem, szédtő mámor rozzt át.
Percival (belevág). Pedig kártskony a fűzés halusa,
Belőle támad szav, máj satnyulása.

ALÁÍRÁSI FELHÍVÁS
 A
 BUDAPEST-PÉCSI VASÚT-
 RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

7.850,000 forint névértékü

8885

vagyis 39,250 drb egyenként 200 frt osztrák érték névértékü 5%-al osztrák értékben
 kamatozó

elsőbbbségi kötvényeire.

Az aláírás 1884. február hó 4-én hétfőn fog történni

és pedig:

BUDAPESTEN a Magyar Általános Hitelbanknál

BÉCSBEN a „K. k. priv. Oesterr. Creditanstalt für Handel und Gewerbe“ czimű intézetnél és annak Brünben,
 Prágában, Lembergben, Triesztben és Troppauban lévő fiókjainál az alább felsorolt feltételek mellett és pedig

1. Az aláírások folyó évi február 4-én reggel 9 órától délután 4 óráig fogadtatnak el a fentemlített aláírási helyek által kiadandó bejelentési íveken.
2. Az aláírás alkalmával az aláírt névérték 10%-a biztosítékképp leteendő. Ezen biztosíték vagy készpénzben vagy olyan, a napi árfolyam szerint számitandó, értékpapirokban teendő le, melyeket az illető aláírási hely elfogadhatóknak talál
3. Az aláírási ár osztr. ért. 100 frt névértékü tőkéért 95 frtban van megállapítva és azonkívül megtérítendő a kötvények után 1884. január 1-től folyó 5%-os szelvénykamatok.
4. Az aláírók az aláírásnak eredményéről és az aláírásukra átengedett kötvények összegéről az aláírás befejezte után lehető rövid idő alatt értesíteni fognak. Az átengedett kötvényösszegnek megfelelő biztosíték visszatartatik, a biztosíték felesleges részéről az aláírók szabadon rendelkezhetnek.
5. Az aláíró az átengedett kötvényösszeget folyó évi február 11-től legkésőbb folyó évi márczius 31-ig átvenni köteles.
6. Az átvétel ugyanazon aláírási helyen, melynél az aláírás eszközöltetett, történik és pedig a budapest-pécsi vasút-részvénytársaság által kiállított ideiglenes jegyekben, melyek végleges elsőbbségi kötvényekkel az annak idején közzétéendő hirdetmény értelmében ki fognak cseréltetni.

Budapesten és Bécsben, 1884. január 30-án

Magyar Általános Hitelbank.

Cs. kir. szab. osztrák kereskedelmi és iparhitelintézet.

➤ Prospektusok és bejelentési ívek az aláírási helyeken ingyen kaphatók. ➤

8. rovathán minden szövegegybeiktatása 2 krba kerül, hirdetőiért, melyek a hirdető félnek lakozásával el vannak utva, mindenképp közzététel után 30 kr. belyéget is fizetendő.

Kezvesem! Eladó. 2000 hold... Két cséplő-garnitúra... Eladás. E'adó... Pestmegyében a vadpártomány... A korondi fűrdő... 6 lőrejelű gép... Eredeti angol boglár... Csereladás.

Az Üllői-út... Vétel. Ujpesten... A felsőbb megyék... Zalamegyében egy... Nyitra, Bars vagy... Pestmegyében ke-

Heves vagy Jász-... Alkalmazást nyer... Kerestetik... Alkalmazást keres... Gépész... Egy fiatal igen... Egy 23 éves fiatal... Lakás és bérlet... Oktatás... Zalamegyében egy... Egy okl. tanító... Különte. Szülész. Helyeknek tanácsot... Egy nemes család... Alaps. gyors... Kerestetik... Ház kerestetik... Laktársnó.

Egy kintinó gépész... Egy fiatal igen... Egy 23 éves fiatal... Lakás és bérlet... Oktatás... Zalamegyében egy... Egy okl. tanító... Különte. Szülész. Helyeknek tanácsot... Egy nemes család... Alaps. gyors... Kerestetik... Ház kerestetik... Laktársnó.

Egy okl. tanító... Különte. Szülész. Helyeknek tanácsot... Egy nemes család... Alaps. gyors... Kerestetik... Ház kerestetik... Laktársnó.

Csereladás. Debreczenben 1 órányira nyugodt mennyiségű... Giulio Perotti Triesztben. Táviratczim: Perotti, Trieszt. Meg vagyok mentve... községy-vásznat... Kávéház-átvétel! Mindenem titkos betegséget... 'Paris városához'... SZINEL ALJALOS, kavés.

KANITZ C. PAPIRRÁKTÁRA. BUDAPEST, Dorottya-utca 12. szám. legújabb cotillon-jelvényeket. Cotillon figurák legnagyobb választékban. Magyar Királyi Államvasutak. Pályázati hirdemény terméskövek szállítása iránt.

GUMMI ÉS HALHÓLYAG. Mosé Sándor gummi-árak ügynöksége. HIRDETÉS. 'Bicskei Takarékpénztár' rendes évi közgyűlési tisztelettel meghívjuk.

Butor-végeladás sürgős elutazás miatt. A király-utca 6. sz. a. udvari raktárban... Dr Leitner. 'Claridad' (természetes haj-zsinó).

Tapasztalataim, melyeket több évi német- és belgiumi gyógyszerárakban szereztem... kárpáti egészségi labdacsokat... Friedrich János gyógyszerész Malackán, Pozsony.

Table with 5 columns: mely állomás, mely osztály, mérték, köbméter, Szállítási határidő. Lists stations like Budapest-Józsefváros, Kőbánya, etc.

POLITZER MÓR. Legújabb javított RUGANYS SÉRVKÖTŐ. A legújabb találmány az amerikai, unjann javított ruganyos sörvítő.

Hoff János. Több évi személyes meggyőződés szerint a Hoff-féle malátakivonati czukorkák... Dr. Beicisics, Budapest.

Friedrich János gyógyszerész Malackán, Pozsony. RAKTÁRAK: Kaposvári, Bácska, Kőrös... Legújabb hálaíratok.

Franklin-Társulat kiadásában Budapestben megjelent minden könyvtárusnál kapható... A Magyar Nemzet Története Regényes Rajzokban. Negyedik kiadás. Irtá: JÓKAI MÓR.

Dr. GARAI ANTAL. orvos, sebész, szülés és szemészorvos, volt cs. k. osztály- főorvos.

Hoff János. Több évi személyes meggyőződés szerint a Hoff-féle malátakivonati czukorkák... Dr. Beicisics, Budapest.

A Magyar Nemzet Története Regényes Rajzokban. Negyedik kiadás. Irtá: JÓKAI MÓR. Tizenhét keppel. Kis Dekameron Negyven év viszhangja. Jókai Mór. Második kiadás. Ára vászonba kötve 2 frt.